

РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «АПТЕЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ЛІКІВ» У СТУДЕНТІВ III КУРСУ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Ал Зедан Фаді

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Ефективна організація пізнавальної діяльності студентів фармацевтичного факультету під час вивчення профільних дисциплін з метою гармонізації рівня освітньо-кваліфікаційної підготовки вимогам освітньо-кваліфікаційної характеристики є актуальною проблемою фармацевтичної освіти.

Основна частина. На кафедрі технології ліків Запорізького державного медичного університету при викладанні дисципліни «Аптечна технологія ліків» використовується орієнтація навчання на мимовільне запам'ятовування знань шляхом активізації пізнавальної дії студента. Тобто використовується метод «навчання через дію». Засвоєння матеріалу в цьому випадку відбувається як основна мета дії студента. Під час використання такого методу нами встановлено, що ефективність запам'ятовування наступного матеріалу прямо-пропо-

рційно залежить від ефективності засвоєння попереднього. Наприклад, після вивчення теоретичного матеріалу по м'яким лікарським формам у вигляді емульсійних мазей, студентам пропонується самостійно скласти рецептурний пропис емульсійної мазі, потім відтворити його технологію та запропонувати методи контролю якості. В даному випадку студент, опираючись на попередньо отримані теоретичні знання, власноручно намагається досягти мети. Після виготовлення такої лікарської форми інший студент цієї академічної групи розглядає виготовлену лікарську форму обговорює її з викладачем, а також при необхідності вносить пропозиції для її вдосконалення.

Висновки. Таким чином, використовуючи методи активізації пам'яті при навчанні студентів, відбувається розвиток пізнавальних можливостей і, як наслідок, здійснюється формування високоякісного спеціаліста.

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЯК ЗАСІБ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Т. М. Амеліна, О. Ю. Поліщук, Н. А. Турубарова-Леунова, П. Р. Іванчук, О. М. Гінгуляк

ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Вступ. Нині актуальним у сфері вищої освіти є компетентнісний підхід (КП), який спрямований на досягнення кінцевої мети освіти: перехід від теоретичних знань до фахової компетентності. «Компетентність» виступає як базове поняття в оновленні змісту навчання, що поєднує знання, вміння, навички й інтелект як складові освіти. Саме необхідність допомогти студентам навчитись правильно вирішувати ті чи інші проблеми у певних ситуаціях (навчальних, життєвих, професійних) – спонукала до застосування КП в освітньому просторі [2].

Основна частина. Компетентність - динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти [1]. Загально визнаним є поділ компетентностей на загальні, інтегральні та спеціальні (фахові, предметні). Інтегральні компетентності прослідковуються у здатності розв'язувати типові та складні задачі і проблеми у певній галузі професійної діяльності або у процесі навчання. Загальні компетенції необхідні для успішної діяльності як у професійній, так і позапрофесійній сферах, наприклад, знання та розуміння предметної галузі та розуміння професії, володіння навичками використання інформаційних і комунікаційних технологій, здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел та ін. Професійну майстерність майбутнього лікаря визначають саме спеціальні компетентності. Для студентів 1 курсу з дисципліни

«Медична та психологічна реабілітація. Вступ до спеціальності» основні фахові компетентності полягають у прийнятті обґрунтованого рішення щодо потреби пацієнта в заходах медичної та психологічної реабілітації; знаннях та уміннях застосовувати в практичній діяльності заходи і засоби реабілітації; здатності встановити психологічний контакт з пацієнтом; опануванні та практичному використанні методів психологічного та психотерапевтичного впливу; оцінці індивідуальних особливостей пацієнта при обранні засобів і методів медичної та психологічної реабілітації; здатності використовувати інноваційні технології в реабілітації. Для реалізації засад КП проектування навчальних занять виконується з дотриманням наступних вимог: 1) навчальні цілі заняття формулюються через компетентності (фахові та загальні); 2) методичне забезпечення практичних занять спрямоване на реалізацію компетентностей з використанням інтерактивних методів навчання; 3) оцінювання результатів навчання передбачає визначення рівня засвоєння матеріалу відповідно компетентностей у конкретній клінічній ситуації. КП сприяє переорієнтації з процесу навчання на результати освіти в професійному вимірі, зміщення акценту з накопичування нормативно визначених знань, умінь і навичок на формування й розвиток у майбутніх лікарів здатності практично діяти, застосовувати набутий досвід у конкретних клінічних ситуаціях.

Висновок. Впровадження компетентнісного підходу у медичній освіті дозволить набувати, інтерпретувати і використовувати знання, інтегрувати їх за допомогою клінічного мислення, досягаючи високого професійного успіху.